



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 172/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2003 prerokoval sťažnosť M. G., K., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. S., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 31 Cb 424/98 a vo veci jeho návrhu na vynesenie rozsudku proti Slovenskej správe letísk Bratislava, Letisku Košice, takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. G. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. septembra 2003 doručené podanie M. G., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. S., K., označené ako „Sťažnosť na prietahy v súdnom konaní a Návrh

na vynesenie rozsudku“ (ďalej len „sťažnosť“), ktorou namietal porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 31 Cb 424/98 a žiadal vyniesť tento rozsudok:

„1. Žalovaný, t. j. Slovenská správa letísk Bratislava, Letisko Košice 041 75 Košice je povinný uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku žalobcovi istinu vo výške 269 443,- Sk s 16 percentným úrokom z omeškania od 3. 06. 1996 do zaplatenia ako aj súdny poplatok vo výške 10 776,- Sk na účet žalobcu, ako aj trovy právneho zastúpenia komerčného právnik JUDr. S. J. na účet právneho zástupcu.

2. Ministerstvo spravodlivosti SR za porušenie ústavného práva žalobcu podľa ods. 2 § 48 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. za prietahy v súdnom konaní sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi sumu 100 000,- Sk do 3 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02). Práve o takýto prípad ide vo veci návrhu na vynesenie rozsudku vo vzťahu k Slovenskej správe letísk Bratislava, Letisku Košice (bod 1 petitu sťažnosti).

2. Pokiaľ sťažovateľ žiadal vysloviť porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa cit. článku ústavy Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a zároveň toto ministerstvo zaviazat' zaplatiť mu sumu 100 000 Sk (bod 2 petitu sťažnosti), ústavný súd konštatuje, že zo skutočností uvedených

v sťažnosti nevyplýva, že toto ministerstvo v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 31 Cb 424/98 alebo inak porušilo označené právo sťažovateľa. Žiadna skutočnosť tvrdená v sťažnosti neumožňuje dospieť k záveru o existencii priamej súvislosti medzi namietaným porušením práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a týmto ministerstvom. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu, ak ústavný súd nezistí priamu súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, sťažnosť pre zjavnú neopodstatnenosť odmietne (napr. sp. zn. I. ÚS 127/02).

Z týchto dôvodov bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť, tak ako to je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2003